

„Edinost“

zbaia enkrat na dan, razen nedelj in praznikov, ob 6. uri zvečer.

Naročnina znaša:

Za celo leto 24 kron
za pol leta 12 „
za četrt leta 6 „
za en mesec 2 kroni

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Po tobakarnah v Trstu se prodajajo posamezne številke po 6 stotink (3 nvč.); izven Trsta pa po 8 stotink (4 nvč.).

Telefon št. 870.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale domači oglasi itd. se računajo po pogodb.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinost“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Tru.

Dve veliki laži.

Dvojno imajo naši sodeželani vedno na jeziku. Na to dvojno zidajo oni svojo zahtevo, naj se jih pripozna kakor privilegiran narod v pokrajini.

To dvojno je: svoboda in kultura! Oni zahtevajo od sveta, da jim mora verovati, da so oni prvoborniki svobode par excellence, in da jim svet mora biti hvaležen kakor širiteljem kulture. Kakor vrhnim zaslužnikom teh dveh prvih svetinj človeštva jim seveda pripada tudi nadvladje v deželi.

Jedno in drugo — tisto neobstoječe laško svobodoljubje in tista namišljena kulturna misija — je le velika laž.

Že to samo na sebi je anakronizem, je nezmišelnost, ako kdo v imenu svobode zahteva pravico, da bo vladal nad drugimi! Je-li to ljubezen do svobode, ako hočem kratiti svobodo drugim? Svoboda je ideja nas vseh, je ideja človeštva. Kdor hoče svobodo omejevati le na gotove narodnosti, ali na gotove sloje človeštva, kdor hoče, da bodi nadvladajočih in podrejenih narodnosti in stanov, naj vendar ne govori o svobodi! In če govori, je to blasfemija, je kletev, je to onečiščenje pojma svobode!

Kdor govori o svobodi, a zahteva privilegijev, ta je liberalce le z besedo. Ljubezen do svobode pa se mora kazati v dejanjih!!

In dejanja, dejstva govore, kako svobodoljubni so naši Italijani! Zgodovina naše okolice, zgodovina naših političnih in narodnih bojov, zgodovina neštetihih proganjaj, ki so jih o vsaki priliki morali trpeti vsi oni, ki se niso slepo pokorili diktatu vladajočih klika: pričajo, da ta klika v svojih dejanjih ni nikdar kazala ljubezni do svobode drugih! Kajti svoboda, pravo resnično svobodo, ljubi le oni, ki tudi drugim privoščajo isto svobodno gibanje, katero zahteva za-se kakor predpogoj napredku in dosezanju vzvišenih ciljev! Zgodovina naših narodnih, političnih in volilnih bojov ima neštetihih dokazov, kako se izrablja moč proti drugače mislečim, kako proganjajo one, kako jih ugonobljajo gospodarski, kako jemljejo kruh očetom družin, kako ubijajo ekzistence, ako je bil kdo, ki je odvisen od njih, tako drzen, da je volil drugače, nego je hotela klika! Tudi po zadnjih volitvah v okolici so se dogodila taka proganjaja, kakor nam poročajo od več strani. Je-li to svoboda, ako niti svojega prvega državlanskega prava ne smem izvr-

ševati slobodno, ako ne smem voliti po svoji vesti, po svojem prepričanju in po svojem poštenju, ker riskiram s tem, da bom danes jutri s se svojo ženo in otročiči vred brez služka — na ulici?! In ljudje, ki vrše tako nasilje proti svobodi, ki sleherni dan cinično gaziyo v blato načelo svobode, so toli drzni, da govore v imenu svobode! O italijansko svobodoljubje — drznost je tvoje ime!

A mi še sezamo dalje in globlje. Po naših nazorih se oni, ki je v resnici vnet za liberalno načelo, ne omejuje na to, da ne ovira svobode drugih, ampak on dela tudi pozitivno na to, da vzbuja zmisel za svobodo. Zmisel svobode pa more prihajati le iz zdravega samoljubja, ki v človeku vzbuja zavest za lastno vrednost in lastno dostojanstvo. Taka, vzvišena, plemenita je misija slehernega resničnega svobodoljuba. A sedaj vprašamo: kako so mestna signoria vzgajali in še vzgajajo našega okoličana?! Ali so kedaj v njem vzbujali samozavest, ali so ga kedaj učili, da je človek, vrstnik drugim in tudi njim?! Ali so mu kedaj govorili, da mora biti značajan, da nikomur na ljubo ne sme izdajati svojega človeškega dostojanstva?! Ali so ga učili, da na volišču mora biti pošten?! Nikdar! Narobe. Oni so vzgajali v njem duh suženjstva, so ga kvarili in korumpirali s tem, da so mu govorili: da ne sme imeti svojega menenja in svojega prepričanja, ker je odvisen od njih! Vedno se mu grozilo, da gorje mu, ako ne bo plesal kakor mu žvižgajo oni. In dogodki nas uče v nešteto izglelih, da ni nikdar ostajalo le pri besedah: vsaki pojav samostalnosti v mišljenju tržaških in okoličanskih Slovencev, proglašajo kakor čin upornosti, kakor atentat na mirno medsebojno življenje. In vsaki taki »upornosti« sledi masševanje, ako je le masševalna roka tako dolga, da more zadeti dotičnika.

Taki ljudje torej, ki zahtevajo svobodo le za-se, a bi hoteli vse drugo, kar je izven njihovega kroga, kovati v spone odvisnosti, ljudje, ki v nevedne siromake, odvisne od njih gospodarski, ucepjajo duh suženjski, taki ljudje naj bi bili svobodoljubi?! Ne, vse tisto svobodoljubje, ki jo gospodovalna klika dan na dan valja po ustih, je le ena velika laž!

Slična laž je njihova kulturna misija, drzna laž je le, ako nam govoré, da so le oni poklicani širitelji omike med ljudstvom. Niti med svojim lastnim ljudstvom ne vrše te naloge. Nočemo ponavljati zopet, kar smo že tolikokrat govorili o duševni zanemarje-

nosti širokih laških slojev. Gola resnica je, da ga morda ni v Avstriji večega mesta, ki bi imelo v tem pogledu navesti toliko zamud, kakor jih ima obč. uprava tržaška. A če je v mestu tako, česa naj iščemo v okolici, ki je povprek drugorodna?! Česa naj pričakujemo od šolskega zistema, ki sledi političnim ciljem? Česa naj pričakujemo od zistema, ob katerem se pedagoški cilji morajo umikati pred ciljem — italijanizacije?! Česa naj pričakujemo od šolskega zistema, ki pri učitelju okolice v prvi vrsti gleda na političko kvaliteto?! Nerazumno veliko število analfabetov daje dovolj jasn odgovor na ta vprašanja. Pa saj se gospoda sami sebe bijejo po zobeh, saj sami priznavajo, da je bila vsa njihova kulturna misija do sedaj ena velika laž.

Prav te dni so mnogo govorili in pisali o »barbarstvu« v okolici. Če je res takega »barbarstva«, od kod prihaja, kdo je kriv na tem, da je?! Kdo ima sredstva v rokah za pobijanje barbarstva? Kdo ima oblast, da vodi javno vzgojo, kdo ima šolsko upravo v svojih rokah?! Mar ne oni?! Mar nastavlamo mi občinske funkcionarje, mar imenujemo mi učitelje?! Mar jim dajemo mi navodila, mar urejamo mi učne načrte, mar nadzorujemo mi šolski pouk. Uprav te dni smo doživeli klasičen dokaz. Laški listi so se do siteda in neslanega zgražali nad »barbarstvom«, ki baje vlada v Škedenju. Ali ni baš tam šola povsem pod uplivom nasprotnikov? Daleč proč od nas misel, da bi metali krivdo na učitelje. To bi bilo krivično; ves zistem pouka, kateremu se morajo pokoriti tudi učitelji, zistem italijanizacije je tak, da se poleg poučnega vse premalo poštevajo vzgojevalni namen šole. Ob namenih poitalijančevanja se vse premalo misli na oplemenjevanje sre. In ravno v Škedenju imamo posebni slučaj, da se mestna uprava ne more tožiti — kakor se sicer rada toži —, da bi jej cerkvena uprava delala kaka napotja. Ravno tam živita šolska in cerkvena uprava v najlepšem političnem soglasju. In vendar tako žalostni vspehi, kakor trde gospoda sami!! Ali ni v tem pripoznanje, da je tudi tista kulturna misija, o kateri govoré in blebečejo vedno, druga velika laž.

Absurdno je že — kakor smo povdarjali gori — ako se v imenu svobode zahteva nadvladje, torej: ako se v imenu svobode duši svobodo, ako se v imenu kulture izvaja srednjeveška teorija o privilegijah jednih. Torej tudi če bi bilo res, da so Italijani više v kulturi, ne bi imeli še nobene pravice do

nadvladja. Ker pasta ta njihov liberalizem in njihova kulturna misija le namišljena, ker ju nikjer ni, ker sta le dve laži, pa so njihove zahteve po politički in narodni hegemoniji tem drznejše ter izzivljajo Slovence — ki občutijo, kako ta »liberalizem« pomenja zanje le spono in tista »kulturna misija« le preračunjeno zanemarjanje — na najodločnejši odpor.

Politični pregled.

TRST, 30. aprila 1900.

Iz deželnihi zborov. Deželni zbor Kranjski je v sobotni seji rešil daljšo vrsto peticij ter odobril poročilo poslanca Hribarja o računskem sklepu deželnega zaklada. Posl. vitez Langer je utemeljeval svoj predlog o noveli k lovskemu zakonu za Kranjsko; posl. Lenarčič o premembi zakona glede povzdige reje goveje živine. O tem poročilu se je vnela daljša debata. Po poročilu posl. Šubica so sklenili premembo sklada glede mostu čez Soro pri Subi. V debato o predlogu, naj se dovoli 182% naklade na vse direktne davke v svrhu zgradbe cerkve v Vel. Poljanah, so posegli posl. Višnikar, dr. Tavčar, Povše, Kalan, Pakiž, baron Hein, dež. glavar Detela in poročevalec posl. Jelovšek. Predlog je bil odklonjen s 14 proti 14 glasovom. Sprejet je bil eventualni predlog Višnikarjev, naj se pooblasti dež. odbor, da v omenjeni namen dovoli pobiranje 100% doklade. Končno je bil sprejet posl. Žitnika predlog glede vinske klavzule. Prihodnja seja bo jutri.

V deželnem zboru Nize avstrijskem so v soboto sprejeli z vsemi glasovi proti glasu poslanca Kitschelta Strohbachov nujni predlog, da je storiti vse možne korake, da ogerski državni papirji ne bodo prosti avstrijskega rentnega davka. Potem je deželni zbor sprejel predlog o ustanovitvi posebnega oddelka za zavarovanje konj na nizeavstrijski deželni zavarovalnici za živino. Prihodnja seja bo jutri.

Deželni zbor Vorarlberški so v soboto slovesno zaključili strikratnim »hoch« cesarju.

Državni zbor. Na dnevnem redu prihodnje seje zbornice poslancev, ki bo dne 8. maja ob 11. uri predpoludne, so sledeči predmeti: Nadaljevanje razprave o poročilu obrtnega odseka glede načrta zakona o preosnovi § 59. in 60. obrtnega reda; poročilo gospodarskega odseka o predlogu posl. Kozlovskega in dr. ter posl. Finka in dr., da se

Sel je na enega izmed zabojev, igral z verižico pri uri in razlagal dalje svojo teorijo.

Meni je postajalo vroče. Prevrnila sem nalašč cel kup škatelj na tla, da so se gumbi razkočili na vse strani.

— Kaj ne, kaka neroda! — zasmejala sem se glasno in prisiljeno.

— O, to se dogodi, — je dejal malomarno, našgal si svežo smotko in še dalje pripovedoval, kaj namerava z Mirkom. — O, on že dobi kako težko, — je zamomljaj. »Težko« je pomenilo — bogato.

Ostro me je gledal s svojimi malimi, sivimi očmi, krog ust mu je igral mal, v kotih skoro porogljiv smešek. Ali jaz se nisem vdala. Vsa kri mi je silila sicer v glavo in iz ušes mi je kar gorelo, a to je prišlo prav lahko od tega, da sem se morala toliko pripogibati radi onih nesrečnih gumbov. Drugače se mi ni malo ni poznala jeza, ki je kuhala v meni.

— Zakaj bi je ne dobil?! Lahko jo dobi. Kruljev ni in grbast tudi ne, vi paste bogat. — (Pride še.)

PODLISTEK.

31

Moja prijateljica.

Piše Kopriva.

Pa je imel res prav mož »sivega morja« drijanskega.

Opazila sem kmalu, da je Mirko redkeje zahajal k nam. In če sem mu kazala, da čutim, kako me zanemarja, rekel je, da ima mnogo dela in da je oče postal nekako zelo siten. In še tedaj, kadar je prišel za par minut k nam, prišla ga je koj deklica klicat.

Stari Lovec je postal hladnejši napram menj. Nič več mi ni nagajal in tudi raznih sladkarij mi ni več dajal.

In zraven smo imeli še doma skrbij dovolj. Najemna doba je skoro potekla in hišni gospodar ni hotel več dajati v najem, ker je menil sam prevzeti trgovino. Oče je zato drugod iskal kaj pripravnega, posebno, ker je bila kupčija tukaj dovolj slaba. Našel je res nekaj v Jablanah, v vasi dve uri oddaljeni od našega dozdanjega bivališča.

Meni je bilo precej žalostno v duši, ko smo začeli spravljati robo v zaboje, četudi je bil še dobršen mesec do našega odhoda, ali

oče je hotel, da se vse opravi »v miru in redu«.

— Zdaj bo vsega konec, — sem si dejala, kadar sem mislila na Mirka in solze so mi silile v oči.

— Vsako nedeljo vas obiščem — je zatrjeval on, a jaz mu nisem prav verjela, če tudi so te obiske ravno tako gotovo obečali tudi učiteljevi in drugi znanci.

Ali, kakor je že mladost neumna, sem si tudi od te preselitve obečala raznih dobrot. — Če bo kupčija dobra, Bog vé, morda tudi za nas otroke kaj ostane. — In jaz, pri smoda, sem mislila na doto, kar je bilo jako odveč, kakor se je izkazalo pozneje.

Nekega dne, ko sem ravno celo skladalnice gumbov razvrščala v zaboje, prišel je stari Lovec k meni v prodajalno.

— Kako smo pridni! — je dejal domače. — Kdaj pa se bo odhajalo...?

— Čez dva tedna. —

— Že? Na, ali čas hiti. Koliko ste stari, Lenka? —

— Kdo? —

— I no, vi. —

— Šestnajst, — sem dejala v čudu, da tega ne ve in da tako čudno vprašuje.

— Tako, tako! Na, pa se bomo že kmalu ženili, ne? —

Zardela sem in se branila, češ, da niti ne mislim na to, da mi je končno tudi vse jedno in tako naprej.

— No da, — je pritrdil. — Malo je že težko, za dekleta, ki nima nič dote. Ali morda se spak najde kakov tak. Redko so sejani, seveda. Denar je le denar. Nihče se ga ne brani. Dandanes je pač tako. Tega ne more vsakdo, da bi jemal ženo brez denarja. —

Malu je počakal, med tem ko sem jaz tiho zlagala škatlice v zaboj, potem je nadaljeval:

— Da, da, niso to lahki časi! Mirkotu na primer pripovedujem to vsaki dan. Seveda mlad je še, pa sčasoma se že popravi. Sanjari mi preveč, no, to ga polagoma samo mine. Pa dečko je in neumen tudi ni. Da dobi dobro kupčijo in malce premoženja, za to bom že skrbel, saj je moj edinec. Potem že lahko dobi primerno ženo. Tako je kadik petnajst, dvajset trdnih tisočakov bi že morala imeti najmanj! No, če bi jo prav rad imel, mu ne bo treba gledati na eden ali dva tisoč, pod deset pa ne pojde. —

izda zakon o margarinu (umetnem maslu); poročilo odseka v posvetovanje o zakonskem načrtu glede naslova »inžener«.

K položaju. To je sedaj kar kombinirana akcija proti češki obstrukciji. Izjavo glasila slovenskih poslancev in sklep Poljakov smo že priobčili v tem listu. Danes čitamo v »Reichswehr« izjave nekega »odličnega državnika«, kateri ne more verjeti, da bi Čehi bili tako neprevidni, da ne bi poslušali tako dobrohotnih opominov od strani svojih najboljših prijateljev in da bi hoteli prevzeti odgovornost za razbitje desnice. Ta »odlični državnik« pravi, da je sedanja desnica jako popularna med narodom češkim in da bi utegnilo postati jako nevarno za češke poslance, ako bi razbili desnico. No, nam se hoče dozdevati, da je v »odličnem državniku« želja porodila misel. Nemški konservativci pa so poslali v »Linzer Volksblatt« jako ostro posvarilo na adresu Čehov, v katerem pravijo, da ob vsem svojem zavezništvu z Čehi ne bi mogli nikakor dopustiti, da bi Čehi z obstrukcijo preprečili rešitev gospodarskih stvari. Na to odgovarja staročeska »Politika« jako dobro; meni namreč: »Ako je katoliška ljudska stranka tako intimna z vladjo Körberjevo, naj se potegne za uvedbo češkega notranjega jezika; ako pa jej Körber reče »ne«, potem pa bo to za Čeha v dokaz, da je večina zanje zgubila vsako vrednost«.

V zvezi s sedanjim položajem je gotovo tudi dejstvo, da je cesar dne 28. t. m. ministra dra. Rezek-a pozval v avdienco. Avdienco je trajala nad jedno uro, iz česar je razvidna velika politična važnost te avdiencije. Posledica tej avdienciji je, da je minister Rezek — kakor poročajo z Dunaja — odličnejšim članom češkega kluba poslal pisma, s katerimi jim priporoča, naj zopet prično pogajanja z Nemci.

Tržaške vesti.

Odprt grob. V soboto je umrl gospod Josip Lavrenčič, učitelj na e. kr. nemški deški šoli in e. kr. okrajni šolski nadzornik. Pokojnik je bil v 64. letu svoje dobe. Od 1873. leta je bil v državni službi, blizu dve leti pa tudi okrajni šolski nadzornik.

Sedaj navstaja za naše okoličansko šolstvo važno vprašanje: kdo bo Lovrenčičev naslednik? Po dogodkih, ki so prednjačili imenovanju Lavrenčiča šolskim nadzornikom za okolico, moramo biti pripravljeni na to, da bodo poznani uplivi z vso silo delali na to, da se to vprašanje ne reši tako, da bo na korist slovenskemu šolstvu po okolici. Zato moramo še sedaj po svoji dolžnosti opozarjati vodilne kroge slovenske, naj se o pravem času pobrigajo za to vprašanje.

P. S. Ravnokar, pred zaključkom lista, doznajemo, da je nadzornikom za okolico imenovan gosp. Ivan Neckerman, učitelj na pripravnicah in Proseku in sicer za dobo, kolikor bo še trajal pokojnemu Lavrenčiču dovoljeni dopust, to je, za tri mesece. Da-li se ta provizorij spremeni v definitivno stanje, to nam pokaže bližnja bodočnost.

Kočljivo vprašanje. Povedali smo bili že, da je med komentatorji Dantejeve »Božanstvene komedije« tudi gosp. Dott. Giovanni Morosini. Mož je spisal tudi knjižico: »La leggenda di Dante nella Regione Giulia«, v kateri dokazuje, da je bil Dante res v Pulju. Mož je e. kr. davčni nadzornik v Trstu. Sicer pa to nič ne de, kajti zares liberalen človek ne bo tudi državnemu uradniku krtil pravice, baviti se z vprašanji, ki zanimajo javnost, ako dela to na način, ki ne škoduje njegovemu ugledu. In tudi v tem slučaju, ko dokazovanje, da Dante je bil v Pulju, ni brez političke tendencije, nasprotno stvari, katero zastopamo, nam ni niti na kraj misli, da bi šteli gospodu doktorju Morosiniju v zlo, ker je spisal ono knjižico. Mi bi celo ne zamerili, ako bi bil gospod doktor pod svoje ime postavil tudi svoj službeni značaj, česar pa ni storil. Tako pa nas sedaj muči kočljivo vprašanje: ali se je gospod doktor bal, da bi ga to kompromitiralo pred njegovimi predstojniki, ali pa se je bal, da bi ga njegov službeni značaj ne priporočal onim, kateremu je hotel ustreči z dokazom, da je bil Dante v Pulju, iz česar izvajajo dokaze za Italijanstvo Istre?!

Demonstracije v Dantejevo „proslavo“ (?) Nižje, vedno nižje pada laško občinstvo. Tako svečano priliko, kakor je proslava velikega genija Danteja, uporabljajo v prostaške demonstracije proti nam, ki smo vkljub vsem besnim naporom še vendar tukaj.

Kakšen duh je vladal na večerajnji Dantejevi slavnosti v gledališču »Fenice«, razvidimo iz dejstva, da je razvneto množica na ulici kričala sramotilno poulično zabavlje »Nella patria di Rossetti«. Z govorom g. Hortisa, ki je tako uspešno uplival na svoje poslušalce, se hočemo baviti prihodnjik. Resne znanstvenike pozdravljajo v Rovinju z »Nella patria«, a v Trstu so padli še nižje: genij Dantejev sramote z isto izgovorno pesmijo. Genij človeške kulture pa si v sramu prikriva svoj obraz.

O izgredih na navtiki in trgovinski akademiji piše zagrebški »Obzor«: Demonstriralo se je proti Gelčiču in Čubretoviću, in v prilog prof. Stenti in Vierthalerju. Tega poslednjega smatrajo kakor voditelja »konservativne« stranke v Trstu in je bil celo vrsto let člen občinskega sveta in deželnega zbora tržaškega, a v svoj čas je kandidiral tudi za državni zbor. Seveda, ako se ta slučaj motri le jednostransko in brez zveze s precedencijami, tedaj bi postopanje ravnatelja Gelčiča ne mogli odobriti brez neke rezerve, do je stvar (žaljenje Veličanstva po nekem dijaku) prijavil državnemu pravdnistvu, ko je vendar imel na razpolago disciplinarnih sredstev, da kaznuje dijaka. No, tu treba poštovati tudi druge okolnosti. Ravnatelj Gelčič, Dalmatince, ni človek hrvatskih čustev. V nekih dobah, posebno ko je učiteljeval v Lošinju, je spadal med ognjevite Italijanaše. Ali po občevarju žanjimi je spoznal njihov irredentizem in se je umaknil v ozadje. Ostal je sicer Italijanaš, ali on obsoja program italijanskih strank. Postavši nadzornikom vseh navtiških šol v Primorju, in kasneje tudi dalmatinskih, je smatral za svojo dolžnost, da se je učil hrvatski. Hine irae Italijanašev proti njemu; dijaki trgovske in navtiške akademije so malone vsi sinovi irredentovskih rodbin in prefrigani irredentovci. Prof. Čubretović, tudi iz Dalmacije, je bil lani premeščen iz Kotora v Trst. On je dober in značajan Hrvat. Naravno, da v šoli ne tira politike, ampak vrši le svojo dolžnost, ali, če tudi ne demonstrira brez potrebe, vendar ne skriva nikdar in nikjer, ako tako zahteva prilika, svojih hrvatskih čutil. Zato se mu Italijani napovedali boj, a dijaki akademije vidijo v njem le »il eroato«. Odkar je on prišel v zavod, more se reči, da ne mine dan, da bi mu ne nastavili kake zanjke, da ne bi mu z največjo navihanostjo stavliali kakega tendencioznega vprašanja, da bi potem njegov odgovor priobčili v »Piccolo«. To se je že čisto dogodilo in so se njegovi odgovori priobčevali popolnoma popačeni. Ravnatelj Gelčič ščiti Čubretovića, ki je poleg tega ugleden, učen in vrl profesor. No potrpljenje in ravnodušnost imata svoje meje, in ravnatelj in profesor, ne vedoča več, kako bi udušila gibanje med dijaki, sta se zatekla k sodišču.

Italijanski časopisi pa zahtevajo, naj se ravnatelj in profesor ukloneta. In kakor je že avstrijska politika, mi bi se tudi temu ne čudili. Ne čudili bi se, ako bi se dijakom dalo zadoščenje, mesto da bi, ako treba, zaprli zavod. Ako poštujemo vse okolnosti in precedencije, vsi izgredi kažejo na irredentovski demonstraciji. Ali v Trstu je že navada, da vlada odjenjuje pred laškimi demonstracijami, in s tem — četudi indirektno — podpira irredentizem. Že nekoliko časa se dela na to, da bi bil prof. Čubretović na lastno željo premeščen na gimnazij v Spljetu. Sedaj, ko so se zgodile te demonstracije, je njegova dolžnost, da vztraja na svojem mestu. Demonstracije na trgovinski in navtiški akademiji so nov dokaz o razpoloženju duhov v Trstu. No, ako bi se vsi, ki se v tem mestu čutijo Hrvate, tudi izpovedovali in kazali Hrvate, smo prepričani, da bi se irredentovska objestnost malec uklonila. Proti osamljenemu človeku pa se je lahko junačiti.

Vendar enkrat! Pišejo nam: Po večletnih pritožbah v javnosti se je odbor »Delaškega podpornega društva« konečno naveličal zapostavljanja našega jezika od strani tukajšnje »Zavarovalnice za slučaj nezgod« je odposlal gospodu vladnemu komisarju vome-njeni zavarovalnici energičen po gospodu dru. Zucconu izborni sestavljen protest.

Sedaj doznajemo, da je društvo sledajič zmagalo v borbi za naše pravo. Prejelo je namreč od zavarovalnice slovenske odgovore oziroma naznanila, in se slovenskim pečatom. Po tolikem trudu moramo vendar biti hvaležni, toda ne Cimadori-ju, ampak gospodu komisarju Lippertu, ki je nastopil v varovanje zakonitih zahtev.

To pot niso poslali več nemško-slovenskih tiskovin, ampak samo slovenske litografirane

pole. Ovitek pa je bil še vedno samo italijanski, kar ni prav, osobito ko bi morali imeti te stvari tiskane v vseh treh jezikih skupaj, ali pa vsako zase. Nekaj je tudi to, zato gre zahvala onim, ki so se potrudili v tem slučaju, in gosp. dru. Zucconu še posebej. Poročevalce.

Zabavni vlaki južne železnice. Od prihodnje nedelje, 6. maja, do 14. oktobra t. l. bodo ob ugodnem vremenu vsako nedeljo in praznik vozili zabavni vlaki z vozovi I., II. in III. razreda iz Trsta v Divačo in nazaj. Vlak bode odhajal iz Trsta ob 3.40 pop. v Nabrežino pride ob 4.16, na Prosek ob 4.35, na Opčine ob 4.44, v Sežano ob 4.56 in v Divačo ob 5.15. Vračal se bode iz Divače ob 9.10 zvečer, iz Sežane 9.23, z Opčin ob 9.34, s Proseka ob 9.41, iz Nabrežine ob 9.57, iz Grinjana ob 10.15, iz Miramara ob 10.21 ter pride v Trst ob 10.37. Cene za tje in nazaj so naslednje:

Trst-Nabrežina:
I. razr. 2.32 K. II. 1.10 K. III. 0.80 K.
Trst-Prosek:
I. razr. 2.90 K. II. 1.50 K. III. 1.— K.
Trst-Opčine:
I. razr. 3.44 K. II. 2.— K. III. 1.40 K.
Trst-Sežana:
I. razr. 4.60 K. II. 2.— K. III. 1.40 K.
Trst-Divača:
I. razr. 5.72 K. II. 3.20 K. III. 2.20 K.

Za poljub je daroval moški podružnici družbe sv. Cirila in Metoda gosp. Poljubovič iz Nabrežine 7 kron 20 st.

Hudobna mačeha. Katarina Koleno, soproga voznika v ulici degli Armeni št. 11, je s svojo 11-letno pastorko postopala tako grdo, da so se sosedje usmili dekletca ter prijavili hudobno mater redarstvu. Zdravnik je otroka preiskal ter našel več sledi poškodovanj. Sedaj se bo proti obdolženki vršila kazenska razprava.

Negoda na delu. 13-letnemu kovaškemu vajencu Justu Gustinčiču v Barkovljah je v soboto popoldne neki stroj odtrgal vse prste desne roke. Dečka so spravili v tuk. bolnišnico.

Vremenski vestnik. Včeraj: toplomer ob 7. uri zjutraj 1.20, ob 2. uri popoldne 17.4 C. — Tlakomer ob 7. uri zjutraj 95.90 — Danes plima ob 10.28 predp. in ob 9.25 zvečer; oseka ob 3.40 predp. in ob 3.40 popoldne.

Pevsko društvo »Zvon« na Opčinah priredi dne 10. junija t. l. veselico. Toliko na znanje bratskim društvom. Natančnejše priobčimo svojedobno.

Obrotniško društvo pri sv. M. Magd. spodojl, vključena zadruga z neomejeno zavezo, je imelo svoj redni občni zbor v nedeljo dne 22. aprila. V novi odbor so bili voljeni sledeči gospodje:

Josip Pregare, predsednikom, Alojzij Kodrič, podpredsednikom, Miloš Pahor, tajnikom, Josip Maršič, blagajnikom, Josip Frankovič, Fran Sukan in Peter Šturman odborniki. Po dovršenem občnem zboru se je vršila pevska zabava društva »Slava«. Gosp. A. Miklavec je pozdravil in navduševal »Obrotniško društvo« in ostalo občinstvo. Za tem je gosp. Pregare pozival pevsko društvo in »Obrotniško društvo« na skupno delovanje v prosep naroda, kajti le z združenimi močmi zamoremo priti do svojega cilja.

Gosp. Rakuša, člen »Konsumnega društva pri sv. Jakobu«, je razpravljal, kako da nas naši narodni nasprotniki imajo radi. Še vode nam ne privoščajo. Opominjal je na naše geslo: »Svoji k svojim!«

Nabrala se je tudi primerna svotica za družbo sv. Cirila in Metoda.

Vesti iz ostale Primorske.

× Goriška ljudska posojilnica je imela večeraj svoj občni zbor. Udeležba je bila ogromna, toliko osebna, kolikor po pooblastilih. Osebnih udeležencev je bilo kakih 300, na volitvi pa je bilo oddanih kakih 3000 glasov. Predsedoval je dr. Tuma. Zborovanje je bilo razburjeno in je trajalo od 9. ure zjutraj do poludne in od 2. popoldne do 5. Na volitvi novega načelnštva je zmagala Tumova stranka s kakimi 600 glasovi večine. Zbor je določil 300 gld. za šolski dom in po 50 gld. za otroški vrtec v Devinu in za Alojzjevišče, »Goriškemu Sokolu« pa se je odpisal dolg 100 gld. Predlog za ta darila je stavil dr. Tuma, a podpiral ga je toplo dr. Franko, kar je na vse zborovalce — z ozirom na to, da si rečena gospoda nista politična somišljenika — napra-

vilo najbolj utis. Zlasti pa je navstalo navdušenje med zborovalci, ko je dr. Franko povdarjal, da, kjer gre za mili narod, moramo biti jedini.

× V Šmarjah pri Ajdovščini so tamošnji rodoljubi ustanovili »Bralno in pevsko društvo«. Ustanovni zbor je bil dne 22. t. m. Predsednikom je izvoljen gospod Filip Stubelj. Novemu društvu želimo obilo vspeha!

× Redki taki služabniki! Velikonočni ponedeljek je v Črničah umrl v 77. letu starosti hlapec Valentin Hvalič iz Loke, ki je 33 let služil enega istega gospodarja, veleposestnika Antona Pignatarija. Bil je zvest in pošten mož.

× Učiteljski izpiti za ljudske in meščanske šole v Gorici se prične 7. maja. Oglasilo se je že nad 20 učiteljev in učiteljic.

× Umrl je znani veleposestnik v Brdih, g. Fran Obljubek.

× Požar v Solkanu. V petek proti jutru je pogorela v Solkanu tovarna tamošnjega prvega mizarskega društva; poslopje je last Od. Lenassija. Vso škodo cenijo blizu za 30.000 kron. Škoda je pokrita z zavarovanjem. 30 delavcev je ostalo brez zaslužka.

× Lakota in beda — dobra šola. V »Naši Slogi« čitamo: Pred nekoliko časa je neki dvojici mož, nasičeni od »patrijotičnih« fraz italijanskih novin, šinila v glavo misel, da sta iz cesarske službe ubežala v Italijo. Njuni florentinski imeni se glasiti: Nikolić iz Lošinja in Perinić iz Zadra, a ljudje, ki so ju poznali, pripovedujejo mnogo o njiju »patrijotičnih« čustvih. S telesom in dušo udana Italiji sta bila vsikdar pripravljena iti za njo v vodo in ogenj. Prve dni svojega bivanja v Benetkah sta si beguna ogledavala lepote tega zgodovinskega mesta, te neusojene prestolnice »della Venezia Giulia«. In dokler je bilo denarja, dobljenega za cesarske monture, sta se naslajala s proizvodi »kulture«. Ali kmało ui bilo več denarja, zaslužka pa od nikjer. »Kultura« je postajala kisla in lakota je začela neusmiljeno moriti »patrijotična« želodec. »Fratelli d'Italia« niso dali nič, marveč so se jima posmehovali porogljivo, ko sta jim pripovedovala, kako sta iz golega patrijotizma ubegla v Italijo — da se oslobodita z »jarma« tujincev.

Ni ostalo drugzega: ali cepniti od lakote, ali pa zapustiti »la madre comune« in njeno »kulturo«. Odločila sta se za to poslednje in deveti dan sta se sama izročila avstrijskemu konzulatu v Benetkah. Odkar so ju doveli v Pulj, nista še nehala psovati Italije ter proklinjati svoje roditelje, ki so dopustili, da sta se od-tujila rodu, iz katerega sta izišla, kar ju je dovelo do begunstva in nesreče. »Meglio carcere in Austria, che morte di fame in Italia« — to so njune besede.

Naj usoda teh dveh mož služi v izgled drugim zašlim in zavednim sinovom naše domovine!

× Iz Plavij pri Kopru nam pišejo! O te naše razmere! Pred kratkim so cenjeni čitatelji »Edinosti« čuli, kako je občinski urad v Miljah, v katero občino spadamo tudi mi, poslal v našo vas neke »mrtvaške table«, in kako so morale te table zginiti, ker jih ljudstvo ni hotelo. Sedaj pa je uvedena stroga preiskava, kdo da je one table — oskrnil. In tisti slavni kratkohladni Colombo se trudi, da bi spravil »krivce« na dan. Temu — go-lobčku pa ni le do tega, da bi bili dotičniki kaznovani, ampak mu je marveč do tega, da ga laška signoria povzdigne za svojega korporala in da ga koperski Bennati imenuje vitezom italijanske — kulture. Vedite namreč, da ima ta italijanska kultura tako dober želodec, da jej ne more več škoditi, tudi če ima takih vitezov! Ta kultura nima namreč nič več zgubiti, in česar ni, ne more niti Colombo pokvariti. I s tem Colombom so naši računati tudi tako čisti, da v naših očeh mož ne more nič več zgubiti na ugledu, tudi če z gospo — brutturo stopi v še bolj intimne razmere. Vredna sta jeden drugzega, in zato — naj se imata!

Bur.

× Iz Nabrežine nam pišejo: Nič ni res, kar se piše proti našemu godbenemu društvu. Nič ni res, da bi se jej bila zamerila duhovnik in župan. Nevoljna je le bila, ker jo je župan obvestil še le v v soboto, da slučajno, ako bi godba v nedeljo priredila koncert, duhovnik ne bi držal procesijo. Povdarjeno bodi, da nikdo ni bil proti temu, da godba sodeluje na procesiji: ni nje predsednik, ni načelnik veteranskega društva, ni noben drugih veljakov. Saj so vsi prijatelji naše godbe. Res je zadnje dni nekaj tlelo, ali godbeno društvo

Od druge strani nam pišejo: Jeden vzrok sedanjim razporom med društvi v Nabrežini je ta, da je krčmarska zadruga za svoj ples na pustno nedeljo najela tujo godbo iz Trsta. In to, ne da bi bil sklenil odbor. To je ozlovoljilo godbo in vso sosesko. Vsaj odbornik Radovič in Štefan Gruden nista nič vedela o takem sklepu. Mi pa pravimo: Bog naj živi vsa nabrežinska narodna društva, ker so vsa potrebna! (Opomba uredništva. Tako je! Ker so res vsa potrebna je nezmislno in nerodoljubno, da se prepirajo med seboj mesto, da bi delala zložni. Zato pa bodi konec prepriom v Nabrežini in tudi prepriom po časopisih!)

Zaloga in tovarna
pohištva vsake vrste
 od
Alessandro Levi Minzi v Trstu.
Piazza Rosario 2. (šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah.
 Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.
 Predmeti stavijo se na brod ali železnico brez da bi se za to kaj zaračunalo.

Tržaška posojilnica in hranilnica
registrovana zadruga z neomjenim prvoštvom.

VABILO

VIII. REDNI OBČNI ZBOR

Tržaške posojilnice in hranilnice

registrovane zadruga z omejenim prvoštvom,

kateri bo

v nedeljo dne 13. maja t. l. ob 10. uri predp.

v prostorih posojilnice („Slovanska Čitalnica“)

v ulici S. Francesco št. 2. I. nadstr.

DNEVNI RED:

1. Letno poročilo in potrjenje letnega računa.
2. Razdelitev čistega dobička.
3. Poročilo o gospodarstvu z rezervnim zakladom.
4. Razni predlogi*).
5. Volitev načelnštva.
6. Volitev nadzorništva.

K obilni udeležbi vabi

Načelnštvo.

TRST, dne 27. aprila 1900.

*) § 50. Vsak zadrugnik sme pri občnem zboru postaviti predloge, kateri niso na dnevnem redu.

O teh predlogih pa občni zbor ne more precej sklepati, ampak le odloči, če se sploh vzamejo v pretes, ali če se morajo izročiti posebnemu odseku, ali nadzorstvu, ali pa načelnstvu, da se o njih poroča na bodočem občnem zboru. Ti predlogi se morajo potem postaviti na dnevni red bodočega občnega zbora.

Restavracija Mahorčič

v Divači

z obširnimi, krasnim vrtom z lopami z nekaj njiv in travnikov, z lepimi sobami za ptujce in letovišnike z obširnimi govejimi in konjskim hlevom ter družini gospodarskimi prostori, odda se vsled maloletnih dedičev

v najem

Podudbe sprejema in natančnejša pojasnila daje varuh Albin Štrekelj v Škofljanu pošta Divača.

Proti kašlju,
gribovju, hripavosti, upadanju glasu, kataru itd.
zahtevajte vedno

Prendinijeve paštilje

Čudovit učinek pri pevcih, govornikih, prepovednikih, učiteljih itd.

Dobivajo se v škatlicah v Prendinijevi lekarni v Trstu in v vseh tukajšnjih boljših lekarnah kakor tudi po celi Evropi.

Prihod in odhod vlakov.

Južna železnica.

Odhod iz Trsta:

6.20 pdp.	omn.	Nabrežina, Červinjan, Benetke
8.—	brzovl.	Dunaj, zveza z Reko
8.25	omn.	Nabrežina, Videm, Benetke, Rim
9.—	omn.	Nabrežina, Videm, Benetke, Verona
9.55	pošt.	Dunaj, zveza Budapest in Zagreb
12.45 pop.	omn.	Kormin, zveza Červinjan, Benetke
4.35	omn.	Nabrežina, Videm, Benetke, Rim
5.30	omn.	Benetke (via Červinjan in via Videm) Rim (via Bixij) naravnost.
6.25	pošt.	Dunaj, zveza z Reko
8.15 zvč.	brzovl.	Kormin
8.15	omn.	Dunaj, zveza s Peštom, Reko
8.45	meš.	Nabrežina, Videm, Benetke
9.45	omn.	do Münzschlaga
6.10	omn.	(samo ob sredah) ekspres v Ostende

Dohod v Trst:

6.56 pdp.	meš.	iz Münzschlaga, Beljaka itd.
7.33	omn.	iz Italije, Kormina, Nabrežine
8.45	brzovl.	iz Kormina
9.28	omn.	Dunaj, zveza s Pešto, Mühim
10.25	pošt.	Dunaj, zveza z Reko
10.40	brzovl.	iz Italije preko Kormina
11.20	omn.	iz Benetk (via Červinjan)
5.35 pop.	pošt.	Dunaj, zveza z Gorico
7.45 zvč.	omn.	iz Italije preko Kormina
8.30	brzovl.	iz Italije preko Kormina
9.—	omn.	Dunaj, zveza z Reko
11.35	omn.	iz Italije preko Kormina
10.38 pdp.	omn.	(samo v sredo) ekspres iz Ostende

Državna železnica.

Odhod od Sv. Andreja

6.30 pdp.	omn.	Hrpelje, Ljubljana, Dunaj, Beljak
8.45	omn.	Hrpelje, Rovinj, Pulj, Dunaj
4.50 pop.	omn.	Hrpelje, Divača, Rovinj, Pulj, Dunaj
7.45	omn.	Hrpelje, Divača, Beljak, Dunaj
2.30	omn.	Hrpelje, Divača (samo ob nedeljah in praznikih)

Dohod k sv. Andreju.

8.05 pdp.	omn.	Divača
9.35	omn.	Pulj, Rovinj
11.15	omn.	Hrpelje, Ljubljana, Dunaj
6.15 zvč.	omn.	Pulj, Rovinj, Dunaj, Ljubljana
9.50	omn.	brzovl. Pulj, Rovinj, Dunaj
9.25	omn.	Hrpelje, Divača (samo ob nedeljah in praznikih)

Delavsko konsumno društvo pri
Sv. Jakobu priporoča slavn. slov. obč.
svojo

Narodno gostilno

v ulici Vespucci št. 1 vogal ulice Concordia. Toči izvrstno istrsko in dalmatinsko črno, vipavsko belo vino ter Steinfeldsko pivo I. vrste. Izvrstna kuhinja vedno pripravljena. Za družbe so posebne sobe na razpolago.

Na obilno obiskovanja uljudno vabi

Odbor,

Zahvala.

Gospod Ferdo Sermitz, c. kr. sodni pristav v Trstu, bil je zavarovan pri banki »Slaviji« za kapital K. 2000 za slučaj smrti.

Takoj po njegovi smrti izplačala je omenjena banka meni, kot lastnici njegove police, zavarovani kapital točno in brez najmanjših ovir in za to mi je prijetna dolžnost, banki »Slaviji« javno se zahvaliti in jo najtopleje priporočati vsakemu.

V Trstu, dne 30. aprila 1900.

Antonija Nider.

Samo 1 krono za 3 srečanja.

Zadnji mesec

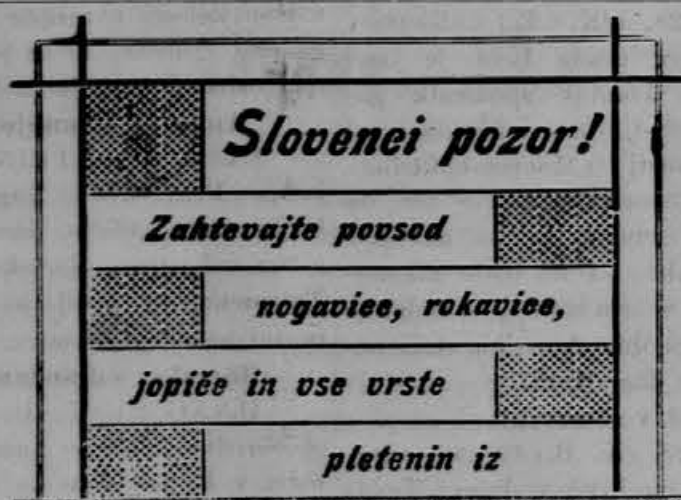
Glavni dobitok 60.000 K, 15.000 K, in 12.000 K.

v denarju z 20% odbitkom.

Srečke „Invalidendank“
po 1 krono

I. srečanje: 19. maja 1900.
II. srečanje: 7. julija 1900.
III. srečanje: 10. novem. 1900.

priporočajo: Josip Bolaffio, Aleksander Levi, Mandl & Co., Mercurio Trieste, Ign. Neumann, Henrik Schiffmann.

D. Kribar-jeve tovarne

Jo domače blago je
trpežno, ceno in se
kosá z vsakim drugim
izdelkom bodište ka-
tere koli konkurence.

Slovenski trgovec.

Carl Greinitz Neffen

Na Corsu št. 33.

podružnica Trst.

Piazza della Loggia 2.

Železo in razno železno blago na drobno in na debelo.

Priporočajo svojo dobro sortirano zalogo

predmetov za stavbarstvo

traverze, zaklepe, železo za kovače in facon, stare železnične šine, držaje in ograje, vodnjake, pumpe, železne cevi in take iz vlitnega železa,

vse tehnične predmete, popolne naprave kopelji in stranišč

peči in štedilna ognjišča

kuhinjsko, namizno in bišno opravo, železne meble in pred ognjem varne blagajne

magrobne križe in obrobne ograje, orodja za vsako obrt.

Kwizd^{ov} Korneuburški prašek za krmljenje živine

Veterinarno - djetetično sredstvo za konje, govedo in ovce. Rahljen skoro 50 let že v mnogih hlevih, kedar živina noče rada jesti, kedar slabo prebavlja v zboljanje in pomnožitev redilnosti mleka pri kravah.

Cena 1/2 škatlice kron 1.40. 1/4 škatlice 70 stot. Prišten je le se zraven stoječo varnostno znamko ter je na prodaj v vseh lekarnah in drogerijah. Glavna zaloga

Fran Ivan Kwizda,

c. kr. avstr. operaki, kralj. rumunski in knezijski belgarški dvorni zalagatelj.

Okrožni lekarar, Korneuburg pri Dunaju.

Mala oznanila.

Pod to rubriko prinašamo oznanila po najnižjih cenah. Za enkratno insercijo se plača po 1 nvč. za besedo; za večkratno insercijo pa se cena premirno zniža. Oglasi za vse leto za enkrat na teden stanejo po 10 glđ. ter se plačujejo v četrtletnih anticipatnih obrokih. Najmanjša objava 30 nvč.

Zaloga likerjev v sodčih in buteljkah.

Perhauc Jakob ulica Acquedotto 8
Zaloga vsakovrstnih vin in buteljk. Postrežba točna, cene zmerne.

Krème.

Pirih Ivan ulica Media št. 3., toči črna in bela vina in pivo prve vrste kuhinja izvrstna, cene zmerne.

Lozić Jurij Androna S. Lorenzo (za magistratom). Zaloga pristnega dalmatinskega vina po najnižjih cenah. Razprodaja od 5 litrov naprej. Na zahtevanje se pošilja na dom in na deželo.

Potočnik Fran ima gostilno v ulici Ireneo št. 2., toči istrsko, dalmatinsko in belo vipavsko vino ter Steinfeldsko pivo vsaki čas mrzel jedi. Odprto vedno do polnoči.

Obuvala.

Rehar Peter ulica Riborgo št. 2b. Velika zaloga in delavnica vsakovrstnega obuvala po naročbi.

Pekarne in sladčičarne.

Jak. Perhauc Ulica Stadion št. 20, pekarna in sladčičarna, svež kruh večkrat na dan, prodaja moke. Vsprejemata tudi domači kruh v pečivo. Postrežba točna.

Ivan Pahor ulica Conti št. 2 ima veliko pekarno in sladčičarno 3 krat na dan svež kruh. Prodajalnica moke ter sprejema naročbe za vsakovrstno fino pečivo za bližajoče se praznike ter druge svečane prilike. Se priporoča cenji trgovcem za zalaganje kruha. Cene zmerne postrežba točna.

Kavarne.

Anton Šorli priporoča svoji kavarni »Commercio« in »Tedesco« ki sti shajališči Slovencev. Na razpolago so vsi slovenski in mnogi drugi časnikovi.

Trgovci.

Fran Hitty Ulica Barriera vecchia št. 13 prodajalnica vsakovrstnega manufakturnega blaga in drobnarij. Na zahtevanje se pošiljajo vzorci tudi na deželo.

Novak Mihalj trgovec, ulica Sv. Caterina št. 9, priporoča svojo zalogo kolonialnega blaga na debelo in na drobno. Razpošilja na deželo proti povzetju.

Oglje in drva.

Muha Josip v ulici del Torro št. 12 priporoča svojo dobro preskrbljeno zalogo oglja in raznega kuriva kakor premoga, koka, trdega lesa itd. Svoji k svojim!

Mlin na par.

Valentin Skočir ima v ulici Giulia št. 309 mlin na par, kjer melje vsakovrstne turščene moke. Trgovcem pošilja na dom točno in po najnižji ceni. Za zasebnike melje po nizki pristojbini. Za kakovost blaga se jamči.

Pohištvo.

Prva slovenska izdelovalnica in zaloga zaznovrstnega pohištva lastnega izdelka. Sprejemam naročbe po načrtu. Delo fino in trpežno, cene brez konkurence. Za množične naročbe se toplo priporoča svojim rojakom v mestu in na deželi v smislu gesla »svoji k svojim.« Andrej Jug v Trstu ulica S. Lucia 12 (zadej c. kr. deželne sodnije.)

Civilni in vojaški krojači.

C. kr. privilegirani kroji vsakemu koj razumljivi krojiti

Martin Poveraj v Gorici na Travniku št. 22 I. n ima izborna zalogo vsakovrstnega blaga za obleke iz inozemskih in avstrijskih tovarn in gotovih oblek, dežnikov in sobnih plaščev za vsako sezono. Vse po najnovejši modi.

Voščene sveče.

J. Kopač svečar v Gorici ulica Sv. Antona št. 7 izdeluje sveče iz pristnega čebelnega voska. Za pristnost jamči s 2000 k. Za obilne naročbe se priporoča prečastiti duhovščini, cerkvenim oskrbnikom ter slavnemu občinstvu.

Voščilo (biks) in usnje.

Glavno zalogo voščila [biksa] družbe sv. Cirila in Metoda in tvorniško zalogo vsakovrstnega usnja ter vseh potrebnih za čevljarje ima Ivan Druflovka v Gorici na Travniku št. 5. Podružnica v Sežani in Komnu. Naročbe se točno izvrše.

C. Klemt.

Tovarna za zatvornice (Jalousien) Braunau na Bavarskem.

Priporoča svoja 6-kratno odlikovana no. vovrstna lesena zastirala (Rouleaux), in žaluzije. — Ceniki gratis.

Agentje

za privatne odjemalce se povsod ščejo.